

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

6 Νοεμβρίου 2015

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την καλλιέργεια της κριτικής ιστορικής συνείδησης των μαθητών

Η πολύπλευρη κρίση των τελευταίων χρόνων συνέβαλε στη συνεχιζόμενη εμφάνιση των νεοναζιστικών μορφωμάτων που απειλούν την κοινωνία μας και επέτρεψε τη διεύρυνση της πολιτικής επιρροής τους. Πέρα όμως από τη θεσμική θωράκιση και τη μη ανοχή στο επίπεδο της κοινωνίας, είναι περισσότερο από αναγκαία η λήψη πρωτοβουλιών στον χώρο της εκπαίδευσης για την αναβάθμιση της ιστορικής παιδείας των μαθητών. Διότι η αντιμετώπιση της νεοναζιστικής προπαγάνδας που διεξάγεται στη σφαίρα της δημόσιας ιστορίας και ενισχύεται από την άγνοια και την παραπληροφόρηση, απαιτεί την καλλιέργεια κριτικής ιστορικής συνείδησης.

Η κριτική ιστορική συνείδηση μπορεί να επιτευχθεί, πρωτίστως μέσω της ουσιαστικής διδασκαλίας της Νεότερης και Σύγχρονης ιστορίας, αλλά και μέσω άλλων ενεργειών για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των μαθητών σχετικά με τις συνέπειες της ανόδου του ναζισμού και πρωτοβουλιών για την υποστήριξη των διδασκόντων στην αντιμετώπιση νεοναζιστικών ενδοσχολικών περιστατικών.

Ωστόσο, η διδασκαλία της σχολικής ιστορίας ολοένα και υποβαθμίζεται. Οι ώρες που προβλέπονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έχουν μειωθεί, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει η δυνατότητα κάλυψης της αναγκαίας ύλης. Ο καθορισμός δε της διδακτέας ύλης σε κάποιες περιπτώσεις εξαιρεί ενότητες της Σύγχρονης ιστορίας που αφορούν στο ναζισμό, το φασισμό, και κατ' επέκταση το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας. Χαρακτηριστικό

παράδειγμα αποτελεί η διδακτέα ύλη της ιστορίας στην Α΄ Τάξη των ΕΠΑΛ που δεν περιλαμβάνει τη Νεότερη και Σύγχρονη ιστορία, καθώς σταματά στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης. Επίσης, λόγω των κρίσιμων ελλείψεων στον χώρο της παιδείας, συμβαίνει σε ορισμένες περιπτώσεις η διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας να ανατίθεται σε ειδικότητες που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με το αντικείμενο.

Με δεδομένο ότι:

- Το σχολικό περιβάλλον αποτελεί το καταλληλότερο έδαφος στην προσπάθεια να ανακόψουμε τις αιτίες που δημιουργούν ή/και τροφοδοτούν τα νεοναζιστικά φαινόμενα.
- Αποτελεί αναγκαιότητα να καλλιεργηθεί η ιστορική συνείδηση των μαθητών και να ενισχυθεί η κριτική σκέψη τους. Στο πλαίσιο αυτό, η διδασκαλία της ιστορίας πρέπει, όχι να τους επιβάλει απόψεις αλλά, να τους προκαλεί ερωτήματα και προβληματισμούς.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Υπάρχει σχεδιασμός για τη συνολική αντιμετώπιση στο σχολικό περιβάλλον της ενίσχυσης του φαινομένου του νεοναζισμού; Κι αν ναι, υπάρχει πρόθεση να βελτιώσει τη διδασκαλία της ιστορίας; Και με ποιο τρόπο θα το επιτύχει αυτό;
2. Για ποιο λόγο η διδασκαλία της ιστορίας στα ΕΠΑΛ δεν περιλαμβάνει τη Νεότερη και Σύγχρονη ιστορία, αλλά περιορίζεται μόνο στην Α΄ Τάξη, όπου και το σχετικό μάθημα σταματά στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης;
3. Σε ποιες άλλες συγκροτημένες και συντονισμένες ενέργειες προτίθεται να προβεί ώστε να επιτευχθεί η καλλιέργεια της ιστορικής συνείδησης των μαθητών;

Ο βουλευτής που ερωτά

Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος